Месечни извештај

Хуманитарна

Организација

СРБИ ЗА СРБЕ

Децембар, 2009

www.srbizasrbe.org

Извештај бр. 12

Писмо донаторима

Поштовани донатори, чланови и пријатељи,

Са поносом и великом радошћу вам преносимо лепе и позитивне вести са којима заокружујемо последњи месец у 2009. години. У месецу иза нас успели смо, захваљујући пре свега великим бројем донатора, члановима и волонтерима, да помогнемо пет вишечланих породица које броје укупно 22 детета у Србији и Републици Српској и да при томе наставимо покренуте сталне пројекте. Пред сам крај године примили смо захвалницу СПЦ-а из општине Кореница у Крајини поводом уручене помоћи током наше прве акције у Крајини, а истог дана је одблокиран и динарски рачун у банци од стране пореске службе. Поред тога, СЗС као "Организација од поверења" појавила се још једном на насловној страни "Дијаспоре", чији је наслов потврђен великом одзиву донатора и броја акција за прикупљање помоћи што нам је донела рекордне донације.

У првим данима месеца децембра примили смо вест о почетку радова на кући породице Павловић из Обудовца зашта је наша организација у склопу сталне акције "Изградимо дом Павловићима" издвојила 2.000€. Породица Жељка Павловића, који је провео четири године у отаџбинском рату од 1991 до 1995. године, живи у непримереним условима са укупним месечним примањима од 95€.

Почетком децембра посетили смо и седмочлану породицу Вуксановић из Новог Пазара којој смо уручили део хуманитарне помоћи пристигле из Амстердама крајем новембра у виду играчака, постељине, гардеробе и хигијенског прибора. Само неколико дана касније представници наше организације били су у Сарајева код породице Тамбур којој смо притекли у помоћ са близу 500 КМ у тешком тренутку када се Витомир Тамбур, отац петоро деце, припрема за четврту операцију ноге, последице остатка ситних гелера задобијених такође у отаџбинском рату.

У склопу друге сталне акције која подразумева обезбеђивање средстава за куповину прве породичне куће у околини манастира Богородице Браинска у општини Медвеђа наша организација је прва средства у висини од 95.000 динара намењена у ову сврху уплатила 10. децембра на рачун манастира.

Месец децембар и уједно 2009. годину завршили смо обиласком још две породице у Србији. У Новом Пазару посетили смо шесточлану породицу Божовић којој смо овај пут помогли куповином животних намирница и хигијенских пакета у висини од 40.000 динара.

Такође, по први пут помогли смо и шесточлану породицу Дањек из Равног Села недалеко од Врбаса. Тамо нас је дочекао призор породичне куће која се обрушава и у којој једноставно не постоје услови за достојанствен живот. Отац породице, Саша Дањек, који је као добровољац на ратиштима у Славонији, Босни и на Косову бранио српски народ, данас, када је његовој деци потребна помоћ углавном наилази на затворена врата и празна обећања. Наша организација ће се прикључи и прикупљању средстава за куповину куће овој породици што ће бити један од сталних пројеката у наредној години.

Овом приликом желимо да изразимо још једном дубоку захвалност нашим редовним донаторима као и српском патриотском порталу "Српска Елита", ученицима и запосленима Шесте београдске гимназије, приватним фирмама и другим пријатељима и добротворима широм света, како појединцима тако и организованим групацијама, који су се укључили у прикупљање рекордних средстава у висини од 6.208 евра и омогућили нам да реализујемо све досадашње акције и без којих све ово неби било могуће. Овај рекордан број донатора и прикупљена средства у децембру уливају нову снагу и самопоуздање и представљају велики подстрек и увод за још бољи рад наше хуманитарне организације Срби за Србе у новој 2010.години. У наше и у име свих породица и њихове деце ХВАЛА!

С поштовањем,
Скупштина организације

СЗС у Врбасу уручили помоћ

Срби за Србе са породицом Дањек у Равном селу

У недељу 27. децембра смо по први пут помогли породицу Дањек из Равног Села које се налази недалеко од Врбаса. До њих смо дошли захваљујући Петку Копривици, новинару "Политике", који нам је иначе и раније помагао да дођемо до неких породица. Заједно са њим смо отишли до куће где је до недавно живео Саша Дањек са своје две ћеркице Јованом (8) и Јеленом (5). Са њима у тој кући су живели и Сашина сестра са своја два сина, један има 5 година а други тек шест месеци.

Ту нас је сачекао Саша са Јованом и Јеленом. Одмах нам је било јасно због чега они више нису у тој кући. Кућа у којој су живели стара је преко сто година,налази се у јако лошем стању а и почела је да се обрушава,део крова је већ пао тако да ту не постоје апсолутно никакви услови за живот. Привремено су смештени у кући која припада општини али пошто ту могу да буду само привремено, ова породица је буквално без крова над главом.

Саша је иначе био добровољац на ратиштима у Славонији, Сарајеву и на Косову и Метохији. Свуда се обраћао за помоћ, али све се завршило само на обећањима. Да иронија буде већа,сазнали смо да су они пре неколико година у своју кућу примили једну породицу да заједно живе са њима.

СЗС у Врбасу уручили помоћ

Та породица је избегла са Косова. Немају никакава примања осим кад Саша успе да нађе неке грађевинске послове на неколико дана али тога нема тако често. Његова сестра није у могућности да ради због мале деце. Иначе цела њихова животна прича је потресна. Мајка је напустила своје две девојчице а Сашину сестру је муж отерао заједно са своја два синчића.

Помогли смо их тако што смо у вредности од 40,000 динара купили основне животне намирнице,средства за хигијену,ципелице за децу и гардеробу коју смо прикупили са стране од донатора.

Ова посета је била још једна у низу оних када се свима сва осећања накупе и почну да бујају. Тешко је гледати њихово сиромаштво, како се захваљују до бесвести,лепо је видети ту неисказану срећу на њиховим лицима, нарочито деце, па је онда опет тешко када схватимо колико ти људи уствари немају, а најжалије је што деца расту у нељудским условима и сиромаштини за разлику од већине њихових вршњака.

Прикупљање средстава за куповину куће овој породице ће бити један од наших сталних пројеката. У овоме нам доста помаже господин Петко Копривица, а даљи план реализације овог пројекта ћемо ускоро изнети.

На крају хтео бих још само једну реченицу да додам, тј. реченицу коју је Саша изговорио више пута данас. Рекао нам је да се нада да ће једног дана он и његова деца исто моћи да овако помажу унесрећенима. У његовим очима се видела искреност и нада на бољу будућност.

Надајмо се и покушајмо сви заједно да му испунимо ову жељу јер људи као он и ова недужна деца то свакако заслужују....

Извештај: **Милош Голић, члан Скупштине**

Уручена помоћ Тамбурима

Најмлађи Тамбури у свом дому у Сарајеву

За ову акцију смо овај пут били замољени од породице Тамбур. Драгана нас је звала и замолила да им помогнемо у овом тешком периоду. Витомир, отац петоро мале дјеце је у ових пар мјесеци 3 пута оперисан и сад се спрема за четврту операцију. Њему је из рата у нози остало ситних дијелова гелера који су се сада инфицирали и који се гноје. Због тога Витомир не може више да ради и самим тим да породици обезбједи најнеопходније.

Планираних 493,44 КМ смо опет Драгана и ја наумиле потрошити на најнеопходније потрепштине. Дјеца су нас испратила обећавши да ће бити добри иако ће остати само са татом који мора мировати. Огњен (9 година) је био у школи а Сара (8) је обећала да ће припазити Анастасију (5), Луку (4) и Ивану (2) док не крене у школу. При одласку сам је чула како им говори „ово је она тета што нам свашта купила“...

Још једном сам остала запањена Драганиној организацији. Пошто сам јој јавила кад ћемо у куповину и са којим износом може располагати она је направила списак са цијенама (!?) свих производа који су јој потребни дјеци. При томе је јако водила рачуна гдје је шта јефтиније да случајно узалуд не потроши јако потребни новац. Невјероватно је како се та жена уопште не задржава код неких производа које неће купити него циљано иде од полице до полице тачно за оним што јој треба.

Отац и син Тамбур

Пошто је у својим плановима Драгана опет испланирала куповину прасета одмах смо одвојили 180 КМ за поменуту куповину као и за храну тој животињи јер је наравно Драгана и то до у детаље испланирала. Прво прасе које смо им купили су угојили до неких 250 кг и захваљујући томе имају меса за читаву зиму. Са остатком новца смо платили струју и покуповали неопходне намирнице породици. Када сам питала Драгану шта ће купити дјеци да их награди што су остали сами, ни ту није размишљала о неком луксузу. Одабрала је мале кесице смокија, 2 кесице малих кроасана и велику кесу чипса. О киндер јајету или чоколади није било говора....

Та жена и мајка одлично води своје домаћинство што је велика срећа тим малишанима јер у супротном би били и гладни понекад. Ако некад којим случајем Драгана буде имала мало вишка новца мислим да ће врло добро знати како да својој породици трајније помогне.

Извештај: **Добрина Кусмук, члан Скупштине**

Купљена храна за Божовиће

Најмлађи Божовићи са купљеном храном

Радојица Божовић је удовац, жена Руменија је преминула а иза себе оставила четворо деце: Ивана 14 година, Стефана 12, Јелену 9, и Анђелу од 3 године. Отац Радојица ради код приватника у обижњој пекари где су плате су веома лоше и за ову велику породицу недовољне. Са њима заједно живе и баба и деда Василије и Јованка Божовић. Такође, у истој кући са њима је и Радојицин брат Дејан.

Хуманитарна организација Срби за Србе је 25. децембра помогла породицу Божовић из Новог Пазара са куповином основних животних намирница и хигијенских пакета у висни од 40.000 дин. Представник наше организације Милош Тиосављевић заједно са најмлађим Божовићима завршио је успешно још једну у низу акција СЗС-а у Рашкој области.

У среду је наша организација реализовала помоћ породици Божовић. Среда је сасвим обичан дан рекло би се међутим ова среда је за Божовиће била више од обичног дана. Отац породице Радоица Божовић је био пресрећан када сам га позвао телефоном јер није могао да верује да је донација стигла. Међутим око 12 сати кренуо сам заједно са Радоицом и са његова два сина Стефаном и Иваном да купе све што им је потребно у маркету Рекић у Новом Пазару.

Деца су била пресрећна када смо куповали а то се могло приметити и на Радојици који није могао да прикрије задовољство. Породица Бозовић је захвална нашим донаторима из Србије и дијаспоре, а такође се захваљују и Хуманитарној организацији Срби за Србе без чије помоћи та помоћ не би могла бити реализована. Каква је радост била у кући када смо све те намирнице донели та атмосфера се не може речима описати.

Извештај: **Милош Тиосављевић, члан Скупштине**

На насловној "Дијаспоре"

Часопис за теорију и критику социјалних идеја и праксе Социјална мисао из Београда, у септембарском броју (број 3), пренео је три прилога који су објављени на страницама нашег часописа. Реч је о текстовима које смо посветили проблемима са којима се сукобљавају стари људи српског порекла који живе у расејању. Реч је о прилозима *"Зашто Гвозден плаче", "Могућ је миран сутон трећег животног доба"* и *"Помилуј ме српском речи"*. Прилози су објављени у нашој рубрици Радости и туге туђине која се појављује и у овом броју (страна 6) такође са прилогом о трећем животном добу.

ДИЈАСПОРА

ЧАСОПИС ЗА КУЛТУРУ • ГОДИНА XII • БРОЈ 71-72 • 2009 • ЦЕНА 20 КРУНА

Умро је поглавар СПЦ Патријарх Павле

Патријарх српски Павле преминуо је 15. новембра 2009. у 10.45. Био је на Војно медицинској академији на лечењу од 13. новембра 2007. године.

Патријарх Павле (родно име Гојко Стојчевић) рођен је 11. септембра 1914. године у селу Кућанци код Доњег Михољца у Славонији. У родном месту је завршио основну школу. Нижу гимназију завршио је у Тузли, вишу гимназију и шесторазредну Богословију у Сарајеву, а Богословски факултет у Београду.

Ширу вест о овоземаљком животу Његове Светости објављујемо двојезично на страни 10 у шведском делу. У овом делу часописа, на страни 8 доносимо интервју са Његовим преосвештенством владиком Британско-скандинавским Г. Доситејем.

Младен Матијашевић, лево, и Стеван Шкорић, десно, са породицом Игрутиновић из Куршумлије

Организација од поверења

Организација Срби за Србе обележила је четврту годишњицу постојања. У том времену активисти ове организације анимирали су Србе у Отаџбини и расејању на пружању помоћи породицама са петоро и више деце. Сакупљено је 49.000 еура који су ангажовани за пружање конкретне помоћи за 70 породица са око 500 деце. Помоћ је упућена породицама у Србији али и другим земљама на Балканском полуострву где живе Срби. Њихов мото у раду је "Деца су наша будућност". Ценећи да је организација Срби за Србе израсла у једну организацију од поверења, Дијаспора је у разговору са њеним активистима, припремила ширу ифнормацију о њиховом раду и искуству и то објавила у свом нет-изданању.

Шири прилог о организацији Срби за Србе налази се у нашој рубрици Добротворство на адреси http://www.dijaspora.nu

Захвалница из српске Крајине

БОЖЕ, УСЛИШИ МОЉЕЊА МОЈА И ПОКЛОНИ ПИЖЊУ МОЛИТВИ МОЈОЈ. (Пс. 60, 1)

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА

Коренница

ЗАХВАЛНИЦА

српском удружењу

"СРБИ ЗА СРБЕ"

ЗА УЧИЊЕНИ ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОГ ЦРКВИ - НАРОДУ СРПСКОМ
ВО ЦРКВИ ДАЈЕ БОГУ ПОЗАЈМЉУЈЕ.

"За хришћанску љубав"

ДАНА 01. децембар '09.

СА ЗАХВАЛНОШЋУ
Председник,
Душан Панић

Финансијски извештај

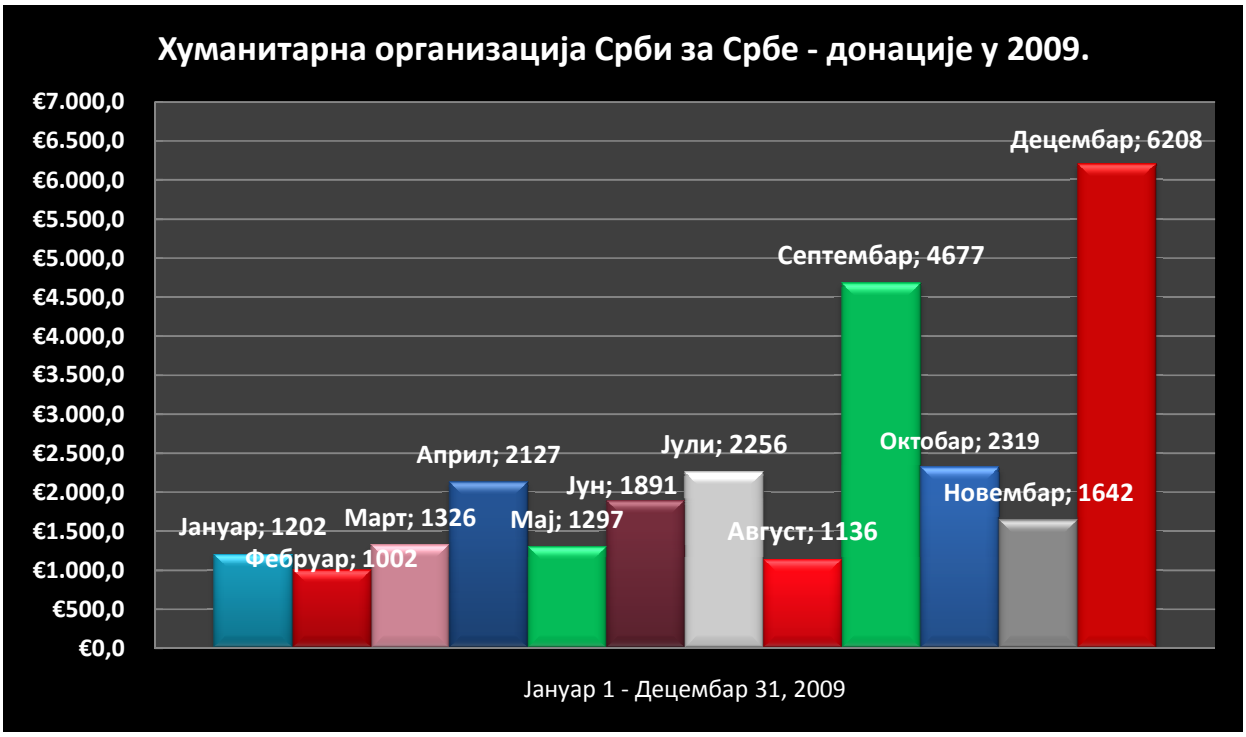

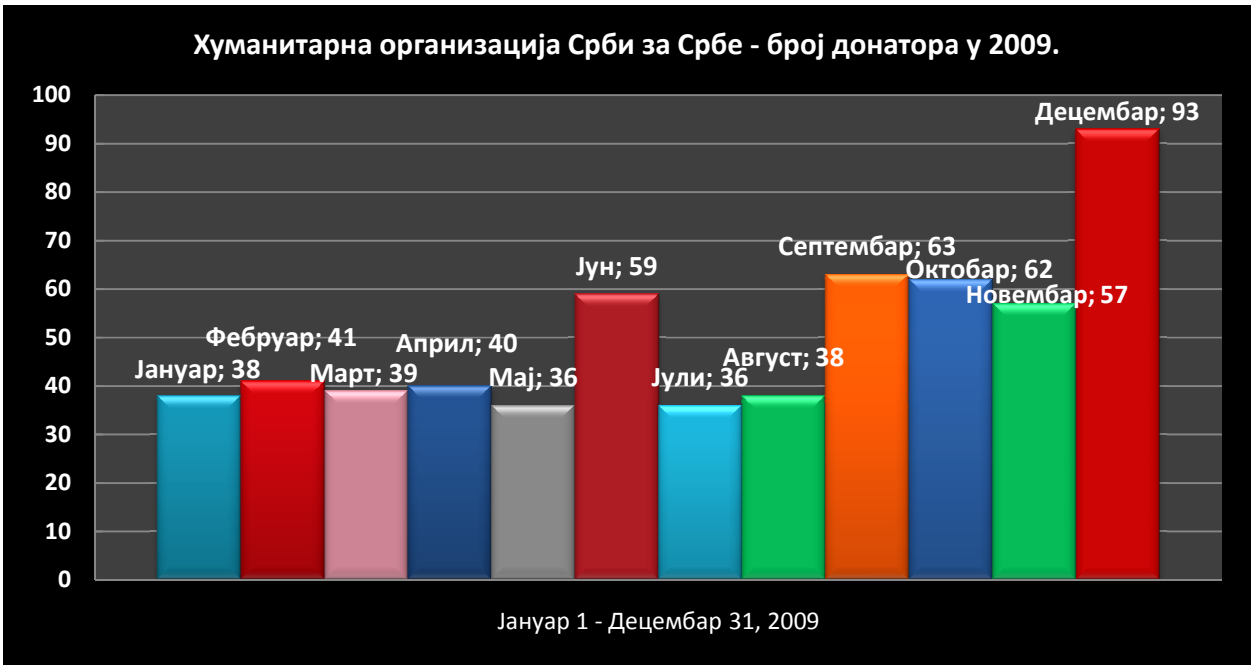

Са свих страна света, хуманост је стигла,
Решена да земљу своју увек брани,
Беднима, гладнима, веру је подигла,
Имаће ту децу увек ко да храни.

Заједно смо зато, овде, данас,
Ако је могуће да не згасне нада.

Сви смо им ми светлост, кроз те тешке дане,
Рука што од свог сувишка помаже,
Борба за њих не сме да престане,
Ех, како они само мало траже.

Зоран Фајфрић – "Срби за Србе"

Хуманитарна организација Срби за Србе

http://www.srbizasrbe.org

ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!